

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 3. Quibus mediis ad dictam perfectionem connitendum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

G. II.

Quibus motivis animus excitandus sit ad perfectionis prædictæ studium.

Quia optima seu perfecta vita præstat *gratissimum*
Deo & Sanctis obsequium; cum ergo Homini Deum
manti, & Scopum suum sollicitè persequenti (qualis meri-
supponitur esse quivis Christianus, & multò magis Reli-
giosus, & quidem Societatis JESU) nihil magis in votis esse
beat, quam ut Deum & Sanctos recreare, & colere modo
perfectissimo possit, facilè appetet, hoc motivum esse
missionum ad perfectionis studium toto animi conatu fu-
cipendum.

Il. Quia optima seu perfecta vita præstat ipsi Operanti
summum solatium, & inchoatam beatitudinem; si ergo per
omnes suas actiones nihil aliud querit homo, quam ut ipsa
conceat; cur non illius rei studium cum summo desiderio,
curvore, atque constantia suscipiat, & prosequatur, per quod
si semper bene, imò optimè erit, non in altera duntaxat,
etiam hanc mortali, & miserijs obnoxiam vitam?

III. Quia optima seu perfecta vita præstat optimum ad
autem alienam promovendam subsidium; quia operantem
Deo maximè conjungit; si ergo qui artem aliquam pro-
tegeret valde honorificam, & lucro argendo idoneam, nihil
magis optat, quam ut optima ad artem talem exercendam
instrumenta habeat, cur Religiosus, qui artem curandi &
salvandi animas omnium dignissimam, & lucrofissimam
proficitur, non summo studio optimum ad artem hanc effi-
cieret exercendam instrumentum, id est, optimam & perfe-
ctam vitam procuret?

§. III.

Quibus medijs ad dictam perfectionem conni-

tendum sit.
E stardens desiderium consequendi perfectionem , quod
concipitur , si bene ponderetur , quod perfectio , cum
subsistat in amore seu unione cum Deo , sit unio quædam
Instru& VIII. Oo hypa-

hypostatica, adeoque sicut Christus per unionem hypotheticam obtinuit summam dignitatem, sanctitatem, scientiam, Potestatem, Felicitatem in hac & altera vita, ita idem etiam suo modo Religiosus per studium perfectionis posse possit. Si item perpendat, quantum gaudium & beneficium per studium perfectionis causatur sit Deo, Christo, & Sanctis Patronis, Superioribus, Domesticis, Externis, Disfunctis, & sibi ipso maxime, ante, in, & post mortem.

II. Est diffidentia in proprijs viribus, & magna confidencia in divina gratia, quae proinde assiduo per orationem usum Sacramentorum, & virtutum variarum ad eum finem rectarum exercitium, & maximè per cultum & invocationem constantem B. V. & SS. Patronorum procuranda est.

III. Est fortis constantia in removendis impedimentis quæ potissimum impeditur perfectionis studium. Secundum duo principalia, scilicet voluptas alliciens, & distractio absterrens, ad quæ duo impedimenta revocari possunt: mnima alia, hinc jam olim Ethnici ad veram sapientiam credenti sola illa duo documenta: Sustine, & abstine: trahuntur. Ut autem facilè hæc duo documenta observes, optimum est medium summa æstimatio deo, si videlicet tu tibi persuadeas, te, quidquid creature voluntatis aut honoris offerre possunt, infinites melius in Deo possidere, & deoque quidquid Deo te magis conjungit, melius tibi esse & consequenter quæcumque adversa non modo timentia esse (cum Deum tibi eripere non possint) sed portiuncula magno gaudio amplectenda, ut quæ Deum perfectius prodere te faciunt.

IV. Est studiosa & constans praxis, quæ in tribus principiis industriis consistit. Prima est, ut omnia opera secundum ordinata sint, & illi, quod Deus aut obedientia requirit, totus animus applicetur absque ulla sollicitudine de sequentibus. Secunda est, ut ideam actionis illius peragende effectissimum sibi proponat, & eam quam perfectissimum imitari studeat. Talis autem idea tum ex Christi exemplum ex natura & fine ipsius actionis desumenda, & inquantius inspici, animoque imprimi possit, etiam in breviter annotanda est. Tertia est, ut frequenter se munit super actiones suas, cùmque in finem non tantum